

Lecția 8 Cum a fost ispitit Isus?

Pe baza ultimilor trei lecții, putem ajunge acum la unele concluzii practice. Vrem să știm cum influențează toate acestea viața noastră de zi cu zi. Sunt încercat în mod constant, atât de ispite din exterior cât și din interior. Cum poate viața lui Isus să mă ajute în luptele mele de zi cu zi? Aici este punctul unde putem lega acest studiu de subiectul nostru de ansamblu al neprihănirii prin credință.

Cum a fost ispitit Isus?

" Căci n'avem un Mare Preot, care să n'aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat." Evrei 4:15

- (A) _____ Isus nu a fost ispitit pe căi asemănătoare cu noi.
- (B) _____ Isus nu a păcătuit pentru că El nu a avut ispitele noastre.
- (C) _____ Isus a fost ispitit pe aceleași căi în care suntem noi ispitiți.

Începem acest studiu, cu textul cel mai important pe această temă. Aici învățăm că Marele nostru Preot este foarte aproape de noi și simte cu noi în luptele noastre. El are milă de slăbiciunile noastre, pentru că El S-a luptat cu aceleași slăbiciuni. Isus a fost ispitit în toate lucrurile în care suntem și noi ispitiți. Deoarece majoritatea ispitelor mele se nasc din impulsurile naturii mele căzute, în cazul în care Isus nu a luat această natură căzută, atunci El putea fi ispitit în alte lucruri decât sunt eu ispitit, dar El nu ar fi putut fi ispitit în toate lucrurile în care Eu sunt ispitit. El nu a putut fi ispitit în înclinațiile mele spre egoism, mândrie, mânie, descurajare, poftă, poftă excesivă de mâncare, neglijență, rebeliune, precum și o serie de alte ispite care decurg din natura mea căzută.

Dar acest text spune că viața fără păcat a lui Isus nu se datorează faptului că El a evitat 90% din ispitele mele neluând o natură căzută, ci El a trăit fără păcat în ciuda faptului că a fost ispitit pe toate căile în care sunt eu ispitit. Ce încurajare ar trebui să fie acest lucru pentru noi cei care trebuie să trăim întreaga noastră viață luptând împotriva unei naturi care vrea să ne distrugă. Datorită lui Hristos trăind cu noi, și luând natura noastră, avem speranța că păcatul și eșecul nu sunt rezultatele inevitabile ale nașterii într-o lume păcătoasă, cu o natură căzută.

Ce nu a făcut Isus?

"Eu nu pot face nimic dela Mine însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M'a trimes." Ioan 5:30

"căci M'am pogorît din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M'a trimes." Ioan 6:38

"Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta dela Mine! Totuș, facă-se nu voia Mea, ci a Ta." Luke 22:42

- (A) _____ Isus nu a urmat voia Lui.
- (B) _____ Isus a făcut ceea ce voința Lui i-a spus să facă.
- (C) _____ Isus a făcut voia Tatălui Său.

(Două răspunsuri corecte)

De ce ar fi fost necesar ca Isus să spună asta în cazul în care voia Lui proprie a fost perfectă și ar fi putut fi în mod implicit să se sprijine pe aceasta, fiind parte dintr-o natură desăvârșită? Adam înainte de căderea sa nu ar fi avut nevoie să rostească această rugăciune pentru că voia sa și voia lui Dumnezeu au fost în perfectă armonie. Nu ne-am fi așteptat ca

Isus să caute atât voia proprie cât și a Tatălui Său, din moment ce într-o natură necăzută este de așteptat ca acestea să coincidă? Dar am găsit această rugăciune uimitoare a lui Hristos repetată de mai multe ori în timpul lucrării Lui. Isus a văzut în mod clar o diferență între voia Lui și va Tatălui Său. Dacă Isus a luat natura noastră căzută, atunci această rugăciune este normală și ușor de înțeles. Voința noastră face parte din natura noastră căzută, și prin ea însăși această voință ne conduce spre a face alegeri proaste. De fapt, voința noastră este, probabil, cea mai mare problemă căreia trebuie să îi facem față zi de zi. În cazul în care voința este predată lui Dumnezeu, noi Îl ascultăm. În cazul în care voința nu este predată, nu vom asculta. Doar prin refuzarea voinței noastre proprii putem avea o relație cu Dumnezeu. Realitatea este că trebuie să ne rugăm această rugăciune a lui Hristos în fiecare zi a vieții noastre.

Gândul următor poate fi de ajutor în acest punct: "Voia omenească a lui Cristos nu L-ar fi condus în pustia ispitirii ca să postească și să fie ispitit de diavol. Nu L-ar fi condus să îndure umilire, dispreț, reproș, suferință și moarte. Natura Sa umană S-a cutremurat în fața tuturor acestor lucruri la fel cum natura noastră tremură în fața lor Pentru ce a trăit Hristos? Ca să facă voia Tatălui Său ceresc. " Semnele Timpului, 29 octombrie 1894

Voia lui Isus și natura Sa, în și prin sine, nu au fost în armonie cu voia lui Dumnezeu. A fost munca de zi cu zi a lui Hristos să nege acea voie și natură pe care El a moștenit-o de la mama Sa, și să trăiască în schimb voința Tatălui Său. Experiența de zi cu zi a lui Isus în privința neprihănirii prin credință este exact experiența pe care noi trebuie să o avem. Elementul-cheie al umblării noastre creștine de zi cu zi este predarea voinței și dorințelor noastre lui Dumnezeu, și înlocuirea voinței noastre căzute cu voia lui Dumnezeu, care corespunde cu controlul Duhului Sfânt asupra vieții noastre. Restul își va găsi locul destul de ușor în umblarea creștină. Ascultarea de Dumnezeu este într-adevăr ușoară, atunci când voința este predată Lui.

Isus a venit pe acest pământ pentru a ne arăta modul cum să facem față slăbiciunilor și ispitelor noastre, iar voința noastră greșită este principala slăbiciune. Dacă Isus a venit să trăiască într-adevăr, la nivelul nostru, El trebuie să trăiască felul în care trăim. Isus, Mântuitorul nostru a experimentat cu adevărat sentimentele, dorințele și ispitele noastre. El știa ce înseamnă să simți ispita de a te revolta împotriva lui Dumnezeu, iar acea ispită era trezită din natura Sa. Isus a trebuit să întâmpine lupta ca și noi. El trebuia să " să ducă lupta vieții așa cum trebuie să o ducă orice vâstar omenesc, cu riscul de a da greș și a pierde veșnicia" Hristos Lumina lumii, p. 49

De ce a fost Isus ispitit în acest fel?

" Și prin faptul că El însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sînt ispitiți." Evrei 2:18

- (A) _____ Isus a fost ispitit pentru a satisface pe Satana.
- (B) _____ Isus a fost ispitit să ne ajute.
- (C) _____ Noi nu știm de ce Isus a fost ispitit.

"A veni în ajutor" înseamnă a ajuta, întări și încuraja. Isus a trecut prin adâncimile ispitei pentru ca să ne arate o cale de ieșire din eșec și disperare. El a venit să trăiască la nivelul nostru pentru a ne da speranța. Prin biruința Sa asupra naturii și voinței proprii, El ne poate ajuta în luptele noastre identice.

Care ar trebui să fie atitudinea noastră?

" Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentruca să fim ajutați la vreme de nevoie."

Evrei 4:16

- (A) _____ Trebuie să ne fie frică să ne apropiem de Dumnezeu.
- (B) _____ Noi nu știm dacă Dumnezeu ne va ajuta.
- (C) _____ Noi știm că putem să găsim har și ajutor de la Dumnezeu.

Pentru că Hristos este cu adevărat Fratele nostru mai mare și a trecut prin luptele noastre de zi cu zi, putem avea încredere deplină că în Numele Lui ne putem apropia de tronul lui Dumnezeu și știm că nevoile noastre vor fi satisfăcute. Pentru că Hristos a luat natura noastră, și a fost ispitit în toate punctele în care suntem ispitiți, toată teama dispare, iar noi știm că există răspunsuri pentru toate problemele noastre aparent de nerezolvat.

Concluzie: Isus a biruit prin dependența de puterea Tatălui Său. El nu a folosit puterile proprii sau puterea unei naturi necăzute. "El nu a folosit în dreptul Său vreo putere care să nu ne fie oferită în mod liber și nouă." Viața lui Isus, p. 24. Puterea unei naturi fără păcat nu ne este oferită. Pentru Adam era firesc a face bine. Pentru noi este natural să facem rău. În cazul în care Isus a posedat puterea naturii necăzute a lui Adam, aceea ar fi fost o putere mare care nouă nu ne este oferită.

Biruința lui Isus a fost remarcabilă, nu pentru că fiind Dumnezeu El a acționat ca Dumnezeu, ci pentru că fiind om El nu a acționat ca orice alt om. Isus a trăit o viață despre care Satan a spus nu poate fi trăită. El a trăit o viață care se presupunea că este imposibil de a fi trăită. Dacă Isus ar fi trăit o viață fără de păcat la orice alt nivel decât nivelul naturii noastre căzute, întrebarea "Ce dovedește aceasta?" nu ar fi primit niciodată răspuns satisfăcător.

În cazul în care Isus a luat o natură desăvârșită El ar fi refăcut puntea peste prăpastia dintre Dumnezeu și om, dar peste prăpastia dintre omul necăzut și cel căzut ar fi trebuit în continuare să fie făcută o punte. Dacă, totuși, Isus a luat natura noastră căzută, atunci El a unit în mod deplin prăpastia dintre omul căzut, aflat în nevoia sa disperată, și Dumnezeu.

Rezultatul practic al acestui studiu pentru noi este că acum știm cum funcționează mântuirea. Putem experimenta neprihănirea prin credință privind la Hristos. El a învins prin predare personală zilnică și rugăciune. El a permis Duhului Sfânt să preia controlul cu privire la deciziile de zi cu zi ale vieții. Și fiecare membru al familiei omenești poate avea acces la puterea lui Dumnezeu, asemenea lui Isus. Hristos "S-a prins de tronul lui Dumnezeu, și nu există nici un bărbat sau femeie care să nu poată avea acces la același ajutor prin credința în Dumnezeu. Omul poate deveni părtaș de natură divină." Mărturii selectate, vol. 1, p. 409.

Mântuitorul și Domnul nostru este atât Înlocuintorul nostru cât și Exemplul nostru. El ne dă atât asigurarea mântuirii cât și puterea de a trăi o viață mai presus păcat. El a demonstrat că nu mai este nevoie să trăim în răzvrătire. Isus a dovedit că, alături de Dumnezeu imposibilul devine posibil. Datorită lui Isus viitorul nostru este luminat de speranță. Datorită biruinței lui Hristos în natura noastră căzută, calea este acum pregătită pentru ca Dumnezeu să facă imposibilul în noi. Ceea ce este cu totul imposibil dintr-o perspectivă umană este pur și simplu oportunitatea lui Dumnezeu de a realiza imposibilul încă o dată.

Dacă dorim cu adevărat să știm ce este îndreptățirea prin credință și cum lucrează ea, tot ce trebuie să facem este să privim îndelung și stăruitor la Isus. Este atât de ușor pentru noi să permitem presiunilor vieții de zi cu zi să îl ascundă pe Isus de ochii noștri. Îți vei lua tu mai mult timp să privești la Isus?